

El Diari Màgic de
l'Anna
KADABRA

Pedro Mañas
David Sierra Listón

Estrella Polar

Anna
KADABRA

The text 'Anna KADABRA' is rendered in a playful, stylized font. 'Anna' is in a cursive script, while 'KADABRA' is in a bold, blocky font. The letters are primarily pink with black outlines. Decorative elements include a pink star above the first 'A' of 'Anna', a black star between 'Anna' and 'KADABRA', a black and pink striped wand crossing the 'K' of 'KADABRA', and a black witch's hat with a pink band on the final 'A' of 'KADABRA'.

Estrella Polar

Títol original: *El Diario Mágico de Anna Kadabra*

© del text: Pedro Mañas, 2021

© de les il·lustracions: David Sierra Listón, 2021

© de la traducció: Lara Estany, 2021

Disseny i maquetació: Endoradisseny

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., 2021

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: novembre del 2021

ISBN: 978-84-1389-105-7

Dipòsit legal: B. 16.482-2021

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

CONJUR PROTECTOR

Benvingut, visitant!
Si ets amic de les bruixes
pots continuar endavant,
però si m'obre un pocapena,
caçabruixes i ignorant,
la màgia de l'Anna
farà que em tanqui a l'instant.

Benvolgut Diari Màgic:

Em dic Anna Green

Ei! Sóc l'Anna, una gran bruixa i

Ai, no sé ni com començar!

Mai no havia tingut un diari, i encara menys un diari màgic. Tampoc no m'acabo de creure del tot que sigui una bruixa.

UNA BRUIXA! Des que ho vaig saber, em tremolen fins i tot les pigues.

La veritat és que fins ahir ni tan sols creia que les bruixes existissin. És clar que ahir encara vivia en una gran ciutat. Allà, el més estrany que et pot passar és que trobis un seient lliure a l'autobús. Però aquí, a Moonville, tot és diferent.

Així és com es diu el poble on acabem de mudar-nos. Està situat entre boscos i muntanyes i fa segles hi vivien molts bruixots. Encara conserva el seu aspecte misteriós! Des de la meva finestra puc veure'n les teulades punxegudes que brillen a la llum de la lluna.

O les veuria si m'atrevis a sortir de sota els llençols.

Estic emocionada, però alhora morta de por. No puc dormir, així que he decidit estrenar aquest diari al llit nou. I dic nou per dir alguna cosa. Jo crec que és el que feia servir la Cleòpatra per fer la migdiada. O la seva àvia. O la mòmia de la seva àvia!

En realitat, tota la casa on ens hem mudat és vellíssima. Encara que no tant com la mansió embruixada que es veu des de la finestra.

Els aprenents de bruixeria de Moonville estudien màgia al capdamunt d'aquella torre. Ells són els que m'hi han atret per convidar-me al seu club. La professora m'ha regalat aquest diari, on mes a mes aniré apuntant els meus secrets i descobriments màgics. També m'ha donat un nom en clau:

Amb aquest nom, què podria sortir malament?

Ai, segurament moltes coses!

Espero no convertir-me a mi mateixa en una mandonguilla.

O no caure de cap en un calder. O no barrejar la pols màgica amb el sucre i que als meus pares els creixin antenes després del cafè.

Això no faria gens de gràcia. Bé, potser una mica sí.

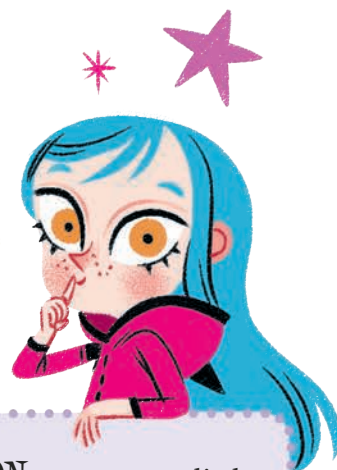
Soc tan despistada que potser em deixaré la vareta al got del raspall de dents. No exagero. Fa una setmana vaig perdre les vambes d'educació física... i les duia posades.

Fins i tot podria perdre aquest diari! Si algú que no sigui jo el trobés, vull demanar-li un favor. Més ben dit, dos. Espera, tres!

El PRIMER, que me'l guardi ben guardat fins que jo torni per recuperar-lo. I que no s'estranyi si aquell dia entro volant per la finestra.

El TERCER, que no tingui por. Almenys no tanta com jo. Que no en tingui encara que el diari s'obri sol, canviï de lloc o brilli en la foscor. Jo no li llançaré cap malefici ni li clavaré cap cop d'escombra. Que les bruixes no són com la gent es pensa.

El SEGON, que no reveli els meus secrets a ningú. Sobretot si es tracta d'un caçador de bruixes... o dels meus pares!

Anna Kadabra

El Club de la Lluna Plena

Així és com es diu la meva nova colla màgica... i encara no tinc ni idea de per què. Ahir a la nit, mentre feia la meva primera classe, em van explicar que la lluna plena ens recarrega els poders o alguna cosa així. Doncs no sé com dintre endollaré la vareta allà dalt! La veritat és que estava tan nerviosa que amb prou feines vaig entendre-hi res. L'únic que vaig fer va ser observar els altres membres del club.

Marcus Pocus

Màgia
verda

Ploma de
corb a la
vareta

Somriure
desdentegat

Amant
dels
animals

Molt bromista

Ningú no porta
el xandall amb
tanta elegància

Màgia
lila

Porta
complements
estranyos

Àngela Sèsam

Daus
a la
vareta

Adora els
videojocs

És maca i no
s'enfada mai

Fa acudits que
no entenc

Madame Prune

Vareta enjoiada

Monyo de dia,
cabell solt de nit

Rialla
divertida

Màgia
blanca

Professora
i bruixa

Sempre
a la moda
(de fa
50 anys)

Una mica
guillada?

Cosmo

Pelut, tossut i dormilega...,
però moníssim.

Globus

Sempre al seu rotllo
(com la seva mestressa).

Les Mascotes

Sr. Llamp

Un ocell molt llest, per què
li caic tan malament?

Cruela

Cursi i orgullosa
com la Sarah.

Important! Les tres regles de diamant

1. Ningú de fora del club ha de conèixer els teus poders.
2. No pots robar un encanteri a un company.
3. Només pots utilitzar la màgia per fer el bé.

Equip per a aprenents de bruixa

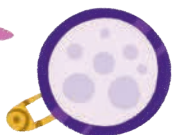
Nom en clau

Mascota

Vareta màgica

Diari d'encanteris

Insígnia de la Lluna Plena

Un color per a cada màgia

Resulta que el color de la màgia és com el color dels ulls. No pots triar-lo, és ell qui et tria a tu! Tots són poderosos, però cada un serveix per a coses diferents.

Fa poc vaig descobrir el color de la meva màgia gràcies a una Poció Reveladora. És un nom una mica ostentós. Jo l'anomenaria Poció Que Té Gust de Mitjons Bruts. Uf, com em va costar empassar-me-la. M'havien dit que es tornaria del color de la meva màgia, però el que va fer va ser esclatar amb una gran explosió irisada.

Visca, és el color més poderós!

Això sí, semblava que m'havia esternutat un unicorn al damunt.

La profe em va explicar la recepta de la Poció Reveladora. S'ha de barrejar aigua de pou de fades, ungles de trol i una pedra lunar. Es remena tot durant tretze hores i se serveix amb una rodanxa de llimona.

Vaig voler elaborar-la jo mateixa, però l'únic ingredient que vaig trobar al supermercat de Moonville va ser la llimona. Per sort, l'Àngela m'ha explicat un mètode casolà per esbrinar el color de la teva màgia.

Cal aconseguir una capsa de llapis i triar-ne un de cada color. Es pot fer servir un de normal per representar la màgia irisada. Després s'han de col·locar tots junts dins d'un pot o d'una bossa i ficar-hi la mà amb els ulls tancats. Per acabar, cal concentrar-se i agafar un llapis (sense fer trampes!). Aquest serà el color de la teva màgia.

No estic segura que funcioni..., però per provar-ho no hi perdo res. O com diem les bruixes: si no et llances al pantà mai no caçaràs un gripau.

Què significa cada color?

Màgia blanca: Atorga poder curatiu i reparador. És molt útil tenir a prop una bruixa blanca com Madame Prune. Les varetes fan menys mal que les injeccions!

Màgia rosa: Permet colar-se a la ment dels altres per conèixer els seus somnis i emocions. Doncs si entren a la meua, segur que ho trobaran tot desendreçat. El meu cap és com una olla de grills.

Màgia vermella: Serveix per enganyar els sentits. Pots aconseguir que algú tingui fred quan fa calor, o que un tros de bròquil faci gust de xocolata. També funciona al revés, però no crec que hi hagi algú tan malvat.

Màgia taronja: Permet controlar el temps dels rellotges. Els bruixots taronges poden mirar al passat i fins i tot donar cops d'ull al futur. Mola. Així sempre pots saber quan et ficaràs en un embolic.

Màgia groga: La Sarah Kazam la domina, i serveix per canviar l'aparença de les coses: el color, la forma i la mida. Tant de bo es pogués canviar una mica el mal humor.

Màgia verda: És la màgia de la natura que posseeix el Marcus Pocus, i li atorga grans poders sobre les plantes i els animals. Normal, ell mateix està com una cabra.

Màgia lila: És el poder nocturn i de les ombres que posseeix l'Àngela Sèsam. Ideal per camuflar-se i adormir la gent. Excepte a mi, és clar. Jo no necessito encanteris per quedar-me fregida.

Màgia blava: Controla el clima i els fenòmens atmosfèrics. Però ves amb compte, si fas enfadar a un bruixot blau, pot llançar-te un huracà! O encara pitjor: fer que plogui el dia del teu aniversari.

Màgia irisada: La meva, la millor, la més poderosa... i la que queda bé amb tot! Els qui la dominen poden aprendre qualsevol tipus de màgia. O gairebé.

Màgia negra: És l'única que els bruixots irisats no podem controlar. Amb prou feines ha estat estudiada perquè és misteriosa i poc freqüent. Em provoca por i curiositat alhora.

A la mansió embruixada

De tots els membres del club, qui em cau millor és el Marcus. Sempre em dona un cop de mà, li encanten els animals i, encara que li falta una dent, mai no perd el somriure. Sempre em repeteix que em dic Anna Kadabra perquè estic com una cabra. Jo li contesto que ell es diu Marcus Pocus perquè està «tocat del boletus».

Sí, a tots dos ens agraden els acudits dolents.

Crec que jo també li caic bé. Ho sé perquè avui m'ha deixat copiar el seu mapa secret de la mansió embruixada. També m'ha donat unes pistes per arribar a la torre.

Entra a la casa i creua la porta custodiada per ratpenats.
Puja per l'escala fins al retrat cantaire.
Travessa de puntetes la saleta per no despertar els esquelets.
Busca el passadís ocult rere la xemeneia.
Apareixeràs dins d'un armari a la sala de música.
Veus l'escala de mà? Fes-la servir per pujar a la trapa del sostre.
Llestos, ja hi has arribat.
I la propera vegada... recorda't d'entrar per la teulada!